

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 16

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12. ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ ΚΑΘ' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ.—Τιμή φύλλου λεπτ. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 20 Ἀπριλίου 1875.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συντηρητικοί τινες κύριοι ἐμέμφθησαν τὸν Ἀσμοδαῖον ὅτι, ἐνῶ τόσοσιν γοερῶς κραυγάζει ὑπὲρ τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν, διέρρηξε κάκεινος τὸν πρὸς τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ ὄρκον, μὴ ὦν πλέον κωμικός ἀλλὰ σατυρικός.

Ἡ μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐπιπέτων διαφορά δὲν φαίνεται ἡμῖν μεγάλη. Ὅπωςδὴποτε ἐσπεύσαμεν νὰ τροποποιήσωμεν τὴν προμετωπίδα τοῦ φύλλου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀνωτέρω κυρίων, δικαιούμενοι μετὰ τοῦτο ν' ἀπαιτήσωμεν παρ' αὐτῶν, ὅπως ἡμεῖς τὴν ἐφημερίδα μας ἀπὸ κωμικῆς μετωνομάσκαμεν σατυρικὴν, οὕτω κάκεινοι τὴν κυβέρνησιν των ἀπὸ συνταγματικῆς νὰ μετωνομάσκασι *συνωμοτικὴν*.

ΣΚΝΙΠΕΣ

Ἡ «Βελτίωσις» τοῦ κ. Βούλγαρη, θέλουσα ἐν τῷ προτελευταίῳ αὐτῆς φύλλῳ νὰ θαυμάσῃ τὸ ἔθνος, ἤνοιξε τὸ ὑπουργικὸν θησαυροφυλακεῖον καὶ ἐπέδειξεν ἡμῖν ὡς «ἀδάμαντας καὶ μαργαρίτας κοινοτικῆς περιωπῆς καὶ ἐπι-

στήμης» τοὺς κ. κ. Ἐμπειρῖκον, Δουζίναν, Ἀχολον, Γκίλιν, Πετρίτσην καὶ ἄλλους διαπρέποντας ἐπὶ σοφίᾳ ἢ ἐκατομμυρίοις. Ἐνθυμούμενοι ὅτι ἐσχάτως ὑπουργός τις ὠνόμασε τὴν ἀντιπολίτευσιν «*Le Canard à Trois becs*», προτείνομεν καὶ ἡμεῖς νὰ ὀνομασθῶσιν οἱ ἀνωτέρω πολύτιμοι λίθοι τῆς «Βελτιώσεως» *Les Diamants de la Couronne.*»

Ἐφοῦ ἀπέτυχον οἱ καθηγηταὶ τοῦ Δικαίου, ἐφημερίδες τινὲς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπεφάνθησαν ὅτι πρέπει ν' ἀποσταλῶσιν οἱ ἰατροί. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι καλὸν ἦτο ν' ἀποσταλῆ πρῶτον μόνος ὁ κ. Ἀναγνωστάκης, ἵνα δοκιμάσῃ τὴν ἐγχείρισιν τοῦ καταρράκτου.

Τὰ τελευταῖα κυβερνητικὰ φύλλα καὶ μάλιστα ὁ *Λαός* δὲν ἀρνοῦνται μὲν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον «*ἠγαγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς πλειονοψηφίαν βεβιασμένην*», ἀλλ' ἀποροῦσι πῶς ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ σπουδαῖοι καθηγηταὶ ἔκαμαν τόσοσιν *καυγᾶν* διὰ τὸ τίποτε, δηλ. τὸ Σύνταγμα.

Ὡς θετικῶς ἐπληροφορήθημεν ἡ τιμωρία τῶν παρανομησάντων ὑπουργῶν ἐτέθη ὑπὸ τῆς συμμαχούσης ἀντιπολιτεύσεως ὡς ὄρος· εὐχόμεθα νὰ μὴ γεννήσῃ μῦν.

Ἀναγνώσται τινες παρετήρησαν ἡμῖν ὅτι ἀδίκως ἐκραυγάσαμεν τόσοσιν πολὺ διὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ κ. Κασσιμάτη εἰς τὸν βασιλικὸν δεῖπνον, διότι προσεκλήθη ἐκεῖ οὐχὶ ὡς ὑπόδικος ἐπὶ ἀπάτη, ἀλλ' ὡς πρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς Βου-

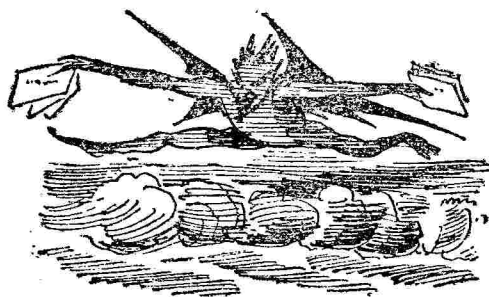
λῆς. Ἀφοῦ αἱ δύο αὐταὶ ιδιότητες δύνανται νὰ συμβιβα-
σθῶσιν, ὁμολογοῦμεν ὅτι εἴχομεν ἄδικον.

Ἄλλοτε τὸ ἀντιπολιτεύεσθαι εἶχε τοῦτο τὸ δυσάρεστον,
ὅτι ἠναγκάζετό τις πολλάκις νὰ διακόπτη τὰς σχέσεις
του καὶ πρὸς ἀνθρώπους πλύνοντας τὰς χεῖράς των· σήμε-
ρον ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχει τοῦτο τοῦλάχιστον τὸ καλὸν, ὅτι
δυναταί τις νὰ σφίγγῃ τὴν χεῖρα ὄλων ἀνεξαιρέτως τῶν
τιμίων ἀνθρώπων καὶ στρέφῃ τὴν ῥάχιν εἰς τοὺς ἔχοντας
ἀντιπάθειαν πρὸς τὸν σάπωνα καὶ τὸν ἀνακριτὴν.

Κατὰ τὸν Σαμφορότιον Κυβέρνησις συνταγματικὴ οὐδὲν
ἄλλο εἶναι εἰμὴ ἠνίοχος εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ἔθνος ἔχει τὸ
δικαίωμα νὰ εἴπῃ «Ὁδήγησόν με ἐκεῖ». Ἡμεῖς δὲν εἴ-
μεθα τόσον ἀπαιτητικοὶ ὅπως ἴσχυοντο ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι
δικαιούμεθα τοῦλάχιστον νὰ ἐρωτήσωμεν ποῦ ὀδηγεῖ ἡμᾶς
ὁ κ. Βούλγαρης, ζεύξας εἰς τὸ ἄρμα του τὸν Κόσταρη, τὸν
Κασιμάτην καὶ ἄλλους τινὰς τοιοῦτου εἴδους ἵππους, εἰς
οὗς ἀντὶ τοῦ βουλευτηρίου ἔπρεπε νὰ ὀρισθῇ ὡς σταυλὸς ὁ
Μεδρεσές.

Οἰκοκύρις τις ἐκ Πλάκας παρουσιάσθεις, ὡς ἠκούσαμεν,
εἰς τὸν ἀνώτατον ἔρχοντα καὶ μὴ ἔχων λέξεις ἵνα παραστήσῃ
τὴν ἔκτασιν τῆς ἀφοσιώσεώς του εὔρε κατάλληλον νὰ ἐκ-
φρασθῇ ὡς ἀκολουθῶς «Ἐγὼ, Βασιλεῖα μου, γαῖδοῦρί σου
εἶμαι καὶ εἰς τὴν ἀλήν σου θ' ἀποθύρω». Ἀφοῦ μετε-
σχημάτισαν οἱ ὑπουργοὶ τὴν ἑλληνικὴν ἀυλὴν εἰς ἐστια-
τήριον Κασιματῶν, ζητοῦσιν ἤδη οἱ ἀφοσιωμένοι νὰ μετα-
βάλλωσιν αὐτὴν εἰς κοιμητήριον ὄνων.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ.

Ἀξιότιμε Κ. Συντάκτα,

Σύρος 13 Ἀπριλίου 1873.

Πρὸ δύο μηνῶν εἰς Σύρον ὄλος δόξμος ἔργεινε πολιτικῶς,
καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη τῶν ὁποίων ἡ ὑπογραφή δὲν ἔχει πλέον
πέρασιν εἰς τὰ συναλλάγματα παρηγοροῦνται θέτοντες αὐ-
τὴν εἰς δηλώσεις ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀφοῦ σὰς εἶπα, ὅτι ἐγείναμεν ὄλοι πολιτικοὶ, περιττὸν
νομίζω νὰ προσθέσω ὅτι ἀπὸ μιᾶς ἐβδομάδος δι' ἄλλο τί-
ποτε δὲν ὁμιλοῦμεν παρὰ μόνον διὰ τὸν κ. Κουντουριώτην
φθάσαντα ἐκ Παρισίων μὲ κλωστήν καὶ βελόνην ἵνα συβ-
ράψῃ τὸ σχίσμα.

Ἐγὼ, κ. Συντάκτα, οὔτε σοφὸς εἶμαι, οὔτε πολιτικῶς
ἀλλ' οὔτε πάλιν ξεμωραμένος ὡς ὁ γέρον Πρώτος, οὔτε χρεω-
κόπος, οὔτε φαυλόβιος, οὔτε ἀνύπαρκτος ὡς τὰ τρία τέταρτα
τῶν ὑπογραψάντων τὴν περίφημον ἐκείνην δῆλωσιν. Ἀφοῦ
λοιπὸν ἐκεῖνοι εἶπαν τὴν γνώμην των, καὶ ἀντημείφθησαν
μάλιστα ἀπὸ τὴν «Βελτίωσιν» χειροτονηθέντες βαθύπλου-
τοι ἢ περινούστατοι, νομίζω ὅτι δικαιοῦμαι νὰ εἴπω καὶ
ἐγὼ τὴν εἰδικὴν μου, ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἀξιώσεως νὰ
νὰ ἐξημερωθῶ μὲ κυβερνητικὸν δίπλωμα Κροῖσου ἢ Κον-
φουκίου, ἀλλὰ μένων ὅπως πρὶν Εὐάγγελος Ἐρηιάδης,
ἐμποροπλοίαρχος, τίμιος ἄνθρωπος καὶ τίποτε ἄλλο.

Τὸν κ. Κουντουριώτην ἔτυχε νὰ γνωρίσω, καὶ ὑπολή-
πτομαι αὐτὸν ὡς τίμιον καὶ ἀκέραιον ἄνθρωπον. Τόσον
ἔμωσ διὰ τὸν τόπον, ὅσον καὶ διὰ τὸ καλὸν αὐτοῦ τοῦ
ιδίου, δὲν ἐπιθυμῶ νὰ τὸν ἴδω σήμερον ἀρχηγὸν ἀρχοῦ
ὑπουργείου, διότι ἔταν ἀκούω εἰς τὰς παρούσας περι-
στάσεις περὶ ἀρχοῦ κυβερνήσεως, εὐθὺς ἐνθυμοῦμαι τὸν
μακαρίτην πατέρα τοῦ φιλογενεστάτου κ. Ἀνδρέα Τσιγ-
κροῦ, ὀνόματι Κῆρ Γιάννην.

Δὲν εἶμαι βέβαιος ἂν εἶχεν ἢ ὄχι ὁ μακαρίτης δίπλωμα
ιατροῦ ὅπως ἴσχυοντο ἡμεῖς ἐπροσκαλεῖτο εἰς τὰς οἰκίας ὡς
εἰδικῶς, ὁσάκις ἐπρόκειτο περὶ ἀπλοῦ καταπλάσματος ἢ
κλυστηρίου. Καὶ ὡς ὁ μέγας Ἀλέξανδρος ἐγνωρίζε τὸ πρό-
σωπον πάντων αὐτοῦ τῶν στρατιωτῶν, οὕτω καὶ ὁ Κῆρ
Γιάννης ἐκαυχᾶτο ὅτι εἶδεν... ὄλους τοὺς συντηρητικῶς
καὶ φιλησόχους Ἑβραίουπολίτας μεταμφοισμένους εἰς sans-
culotte.

Ἄλλα ἱατρικὰ πλὴν λινοσπόρου καὶ μολόχης οὔτε πα-
ρεδέχετο οὔτε ἠθέλησε ποτὲ νὰ μεταχειρισθῇ, καὶ διὰ
τοῦτο οἱ εὐρυεῖς τῆς Λέσχης τὸ ἐπινόμασαν *Μολολογιάδην*.
Τὸ ἐπίθετον ὅμως τοῦτο ἀντὶ νὰ λυπῇ ὑπερευχαρίστη τὸν
μακαρίτην, δίδον εἰς αὐτὸν ἀφορμὴν νὰ λέγῃ μὲ κάποιαν
ὑπερφηάνειαν: «Ἐξ ὄλων τῶν ἱατρῶν τῆς Σύρου μόνος ἐγὼ
»δύναμαι νὰ καυχθῶ ὅτι τὰ ἱατρικὰ μου δὲν ἐσκότωσαν
»ποτὲ κλένα».

Τὰς ἀρετὰς τοῦ μακαρίτου ἐτίμησα πάντοτε κατ' ἀξίαν
τὴν ἀξίωσιν του ὅμως, ὅτι κατῳρθωσας ἐπὶ τεσσαράκοντα
ἔτη νὰ κλυστηριάζῃ χωρὶς νὰ προξενήσῃ ποτὲ δυστύχημα,
εὐρίσκω ὁπωςοῦν ὑπερβολικὴν. Δὲν ἐννοῶ βεβαίως μὲ
τοῦτο ὅτι ἐφόνευσε ποτὲ κλένα διὰ τῆς ἀθῶας σύριγγός
του, ἀλλὰ μόνον ὅτι ἔχει ἴσως μικρὰν τινα εὐθύνην διὰ
τὸν θάνατον τῶν ἀρρώστων, ὅσοι ἠδύναντο νὰ σωθῶσιν ἂν
ἀντὶ Μολολογιάδου ἐπροσκαλεῖτο ἱατροῦς.

Ἀχρουν ὑπουργεῖον, καλούμενον σήμερον νὰ σώσῃ ἡμᾶς
διὰ σύριγγος καὶ καταπλάσμάτων ἠθελεν εὐρεθῇ ἀκριβῶς
εἰς τὴν θέσιν ὁ πατήρ τοῦ φιλογενεστάτου κ. Α. Τσιγκροῦ,
παρὰ τὴν κλινὴν ἀσθενοῦς, ὅστις μόνον διὰ πυρὸς ἢ στρυ-
χίνης ἠδύνατο νὰ σωθῇ.